

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

De Vita Et Rebus Gestis Christophori Bernardi Episcopi Et Principis Monasteriensis Decas

Alpen, Johann von

Coesfeldiae, 1694

43. Legatio Batavorum. Eorum propositio. Responsio Principis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68495](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68495)

1657.

Ablegaverant Confœderati Belgij Ordines è gremio suo *Henricum de Capelle* Consulem Zutphanientem, *Abrahamum de Beveren* Ex-Consulem Dordracenum, *Rudolphum de Langen* Consulem Campanensem, quibus è Concilio suo adjunxerant *Jacobum ab Hoge*. Jamque Zutphaniam ingressi, misso Tubicine adventum Principi significarant. Is toto obfisionis tempore in Castro *Broeck* moratus, quam primum appropinquare Ablegatos certior fit, *Abusiam* proficiscitur, ut è via aditum in Urbem divertat, evitetque oblatam interpositionem.

43
Legatio
Batavo-
rum.

Quinto nonas Octobris egressi *Zutphania*, postquam *Borculoæ* pransi sunt, sub crepusculum appulsi *Vredenam* ab Antistita loci per aulae suae Praefectum *Henricum de Spittael* Satrapam *Eltinensem* perhumanè ad cœnam invitantur. Erat hæc ex Comitibus de *Salm & Reifferscheid* *Maria Sophia*, *Eltinensis* pariter & *Borghorstenis* Abbatissa, quæ post varia præclare fundata, ordinatâque, dirutam à seculo Ecclesiam *Eltinensem* ære proprio restauravit, & condito postea testamento, cum immortalis nominis gloria ornavit, dotavit, hæredem instituit, ineq; supremæ voluntatis suæ creavit Executorem. Legati *Abusiam* postridiè digressi cœnâq; ex itineris lassitudine excusata, die quinta

Hi Zut-
phaniâ
Vrede-
nam.

Abusie
à Prin-

Octo-

1657. Octobris à Principe audiuntur. Summa
cipe au- verborum erat. Dolenter intellexisse
diuntur. Confederatarum Provinciarum Ordines
 semina dissensionis inter Celsitudinem
 suam & Civitatem Monasteriensem eo
 excrevisse, ut ad hostilitatem nunc &
 arma deventum sit. Esse hoc opus pe-
 riculis plenum, quod apud subactos, à
 diuturni belli jugo, vix hactenus re-
 spirantes, non solum calamitates & ex-
 cidium post se trahere, sed & vicinos
 etiam volentes nolentes ita posset in-
 volvere, ut pax Christiana tam care
 empti, & unius DEI beneficio data,
 facili sic negotio pessum iret. Ponde-
 rantibus animo verè sincero & publica
 quietis percupido rem tam arduam, si-
 mulq; vicinorum salutis ac libertatis com-
 merciorum intentis, post concordia ten-
 tamen, presentius medium non occur-
 risse, quò malis hisce medela adferri &
 hac ipsa belli scintilla in cinere sopiri
 posset. Ideo rursus se quæcunq; conferre
 officia simultatibus istiusmodi compo-
 nendis, quæ mera sint commerciorum,
 unius Reip. nervi, turbamenta. Non
 diffidere se, quin Celsitudo sua unà cum
 Ordinibus sentiat viam hanc longè
 æquiores, & Christiano digniores esse,
 quam illam armorum vim, & innoxiam
 humani sanguinis profusionem. Præter-
 quam

quam quod exitus plerumque incertos esse tam huius aetatis, quam praecedentium seculorum exempla Celsitudini suae apprimè nota luculenter probent. Nec posse dubitari, quin hanc Reip. ceu vicina, ceu amica intentionem Celsitudo sua laudet, testeturq; Eiusdem Ablegatis, oblatum huiusmodi interpositionem ratam gratamq; esse, ac pariter armistitium imperet, quo maiore fructu ac securitate opus tam pium conficiatur. Nec aliò propendere Celsitudinis suae animum, quam si Monasterienses mitiore viâ ad debitam subiectionem redigantur, ipsas testes esse posteriores litteras Ordinibus destinatas. Se quod attinet, omne studium, laborèmq; promptè impensuros causa tam salutari, qua serviet promovenda DEI gloria, avertendis tot animarum, corporumq; incommodis, conservanda commerciorum libertati, salutiq; subditorum utriusque partis procuranda. Quidquid ab auctoritate partibus non implicitâ desiderari possit, nec aliud, se fideliter praestituros. Fusos esse, hac primum officia sua Celsitudini, dein Monasteriensibus deferre, apud hos quoque suam sic operam collocaturos, ut tam noxia simulcatos DEI gratiâ brevi sopiantur. Respondeat Princeps. Testatum de tumultu pax re-
Mona- sponso.

1657.

Monasteriensi dolorem, oblatamq; unitarum Provinciarum interpositionem gratis mereri. Sibi vero vel maximo cruciatui esse, ausos eo contumacia progredi cives suos, unde presentia mala emanarint. Testari DEUM, hominesque innocentiam suam: ac nihilominus brevi quoq; finem iis sperari. Cautum esse legibus patriae, quoties Praesulem inter & Ordinem Diocesenum orta fuerit controversia, ad ceteros, nequam vero externos ejus compositionem pertinere. Usus hoc privilegio Equestrem Ordinem presenti dissidio manum applicasse, nec abesse procul extremam Romano se Imperio sancte obligatum, causam hanc cum periculo Diocesis suae, imo Westphaliae, ac Germania totius conjunctam, ad Electores ac Principes Imperij detulisse, nec eos tantum ad debitam subjectionem, obsequiumq; Civitatem hortatos, sed quò certius etiam juxta leges Imperij ad praestandum id adigantur, copias auxiliares misisse, ut profecto hac in causâ nihil posse aut debeat ipsis insciis tractari. Istius prudentiae esse Belgij uniti Proceres, eorumque Ablegatos, ut vel inde facile colligant, adversus patriam & Imperij leges omnem agendi ademptam sibi potestatem, quin potius religione se trahi,

qui

1657.

qui commodum utriusque spectet, nec ausu suo temerè nunc sistat cæptam feliciter auctoritate Nobilium compositionem. Commerciorum libertatem semper cordi fuisse; ac porro etiam curaturum, ut non solum illasa maneat, sed & magno præterea incolarum bono suma incrementum. Eapropter considerare se, cum dissensio versetur inter caput & membra, nec remota spes sit illius brevi terminanda, neminem non eius aequitatis fore, ut rei se aliena non implicet, atq; ita pariter evitet quamcunque motuum occasionem. Ut omnis quoq; periculi alicujus suspicio vicinis eximatur, militem externum ab ipso statim sperata compositionis momento è patria abductum iri. Caterùm quem ab inito Principatu affectum, amicitiamq; probavit semper, posthac pariter religiosè culturum, nec quidquam optatius fore, quam ut cum reliquis etiam sociatis Principibus quotidie augeatur. Precari interea DEUM, ut presentem Confederatæ Reip. felicitatem non modo

6. Octob.

Finito sermone ad epulas itum est. Sed Ablegati, quò propiores essent Monasterio, eodem adhuc die Steinfurtum pergunt Comitis sedem; dum Principis

Aa

respon-

44
Legati
abeunt
Stein-
fordiã.